

Nacional Català de Londres, s'entreté en "matar l'aranya", combatint els Separatistes i dient-los-hi "Tartarins" i altres 'guansadas' per l'istil.

Sembla que és partidari de la Unitat Catalana enganxada amb saliva i contràri de lo únic essencial que és el prèvi acceptament del també únic aglutinant per a una UNITAT sòlida: INDEPENDENCIA PATRIA, que ha d'ésser el denominador comú de tots els catalans. No és partidari de que el Consell Nacional vingui a ésser una mena de Govern Provisional de l'Estat Lliure de Catalunya, perquè no és, diplomàticament, pràctic, ja que el Govern de Franco, donades les relacions que "encara" te amb Anglaterra, podria demanar o exigir l'expulsió de dit Consell.

Realment no es pot demanar mes... infantilisme. Perquè si aquest és el concepte que ens mereixen les Democràcies i els catalans ens havem de veure impeditos d'exterioritzar-nos amb personalitat pròpia i privats de presentar-nos, davant les potències democràtiques, en el mateix plànol en que es troben les altres petites nacionalitats envaïdes i esclavitzades d'Europa... aleshores potser si que sigui cert que, col·lectivament, els catalans som una raça inferior a tantes d'altres que, en aquests moments, estan donant mostres d'UNITAT i SOLIDARITAT.

I en aquest cas d'un derrotisme tan incompreensible... haurem de practicar allò de: "Tornem-nos-en al llit que això és la lluna!"

CONTRAST. Ens el dona el darrer número de la revista "RESSORGIMENT". Reafirma la seva posició independentista, conseqüència lògica de tants anys de puresa d'ideals i d'una tasca patriòtica, plena de la més pura catalanitat, que és una honra pels catalans i un honor per a la Revista.

¡Procureu-vos-la i llegiu-la, catalans!

UN EXEMPLE DE MARTI.—Esser fidel, conseqüent amb les pròpies conviccions, és la millor manera de fer destacar la personalitat pròpia i evitar els confusionismes.

El gran Martí, apòstol de les llibertats cubanes, fins en les petites coses era conseqüent amb les pròpies conviccions, sense que se l'acusés, pels seus connacionals, d'intransigent.

Aquí teniu aquesta anècdota. Actuava a l'Havana una gran artista espanyola, i ell, aimant de l'art en totes ses manifestacions, tenia gran desig de veure-la i oir-la. Però a la façana del Teatre sempre hi havia hissada la bandera "roja y gualda", símbol de l'esclavitud de la seva Pàtria, i, per aquesta raó es vegé impedit d'entrar al Teatre. Fins que un dia, per una casualitat, no estava hissada la bandera i tingué oportunitat de satisfer el seu desig. Amb motiu d'això escriví una poesia, una de quines quartetes diu:

"Hicieron bien en quitar
el banderón de la acera;
porque si está la bandera,
no se..., yo no puedo entrar".

Quants catalans, bons patriotes, practiquen en aquesta mida l'ésser conseqüents amb els propis ideals?

RECOMANACIO.— A aquelles entitats catalanes que "encara" rellisquen de tan en quan, integrant "Comités de Entidades Españolas Republicanas" o "conglomerados" de societats regionals espanyoles, els hi recomanem reflexionin sobre l'anterior sàcseig i... ¡practiquin l'exemple de Martí!

Cap entitat catalana, pel sol fet d'ésser catalana, necessita de ningú per a demostració de fe democràtica. Anar "mal acompanyat" equival a demostrar culpabilitat i que necessita "fulles de parra".

ENSOPEGADA LINOTIPICA.— En

el sàcseig del número anterior "Catalans Espanyolitzats", hi manquen unes línies que estrañen el significat del mateix. Per aquesta causa el reprodueim a continuació:

"Se'ls pot considerar liberals i democràtes? Dificilment! El que comença per negar el dret de la seva Pàtria a la llibertat i la prefereix esclava d'un Estat opressor aliè, és enemic de la pròpia llibertat, puix cap ciutadà pot sentir-se lliure dintre d'una Pàtria esclava. La llibertat de la nacionalitat vernàcula és la font de les llibertats individuals. Aquests, catalans, dones, espanyolitzats i els que segueixen, de grat, agrupat sota institucions espanyoles, impossible que tinguin idees liberals i democràtiques, perquè comencen per no estimar, ni desitjar, la seva pròpia llibertat".

NOSOTROS VS. NOSALTRES.— "Nosotros", "portavoz de la lucha del pueblo español", en el seu editorial del núm. 64, presenta com un triomf pro UNITAT, dic, UNIDAD, la presència en el Comité de Entidades Republicanas Españolas, d'una agrupació gallega i d'una altra entitat catalana. Per la forma de reportar-ho, posem en dubte aquesta circumstància. Però si guai quina sigui la causa d'aquest reportatge, havem de dir que "Bon profit faci a "Nosotros"", i en quant a l'agrupació i a l'entitat gallega i catalana, respectivament, ho deplorem tant pel poc favor que es fan, com per desfer amb els peus, lo que els independentistes fem amb el cap.

A aquests intents d'assimilació cal oposar a "Nosotros"... "Nosaltres... Sols".

NOTICIES

CATALUNYA, GROU N.R.— El dia 28 de Desembre propassat, l'Orfeó de nostra entitat va donar dos concerts, el primer a l'Asilo San José i el darrer a la Casa de Beneficencia, seguint una costum establerta.

Pel dia 28 d'aquest mes, natalici de MARTI, apòstol de Cuba, es celebrarà una vetllada literario-musical

en la qual hi prendran part distingides personalitats cubanes. La segona part de dita vetllada estarà a càrreg de l'Orfeó. Ens plaurà de ressenyar-la en nostre vinent número.

Varis socis de nostra entitat, antics orfeonistes i entre ells, primitius cantaires de l'Orfeó Català, desitjaren homenatjar la memòria del Mestre